

LES APARENCES ENGANYEN

Vet aquí una vegada hi havia, un nen que es deia Pablo, setze anys, baixet amb ulls verds i era un desobedient perquè no li havien ensenyat mai el respecte. I un altre que es deia Ricardo, setze anys, era un nen desagraït, maleducat i es creia el millor. Són molt amics des de l'institut, eren els millors amics. Les seves mares també.

Un dia, van anar al poble per comprar llaminadures, i de cop i volta, en Pablo va perdre el seu telèfon. Tots dos van culpar a un rodamon, però ell insistia que no havia robat res. El rodamon va pensar que revisessin les càmeres de seguretat de la botiga i el carrer. En Pablo va trucar a la policia, va venir ràpidament i s'ho va explicar tot. El policia va revisar les càmeres del local i ho van veure tot. Li va robar el telèfon el seu "amic" Ricardo. En Ricardo va sortir corrent per por i va fugir. El van trobar i li van posar una multa.

En Pablo li va explicar a la seva mare i la seva mare li va dir:

- "Fill meu, no t'has de fixar en les aparences, perquè alguna vegada, et pot venir un senyor molt ben vestit, però és un maleducat. Però malgrat tot, et ve un rodamon, molt humil i amable, i desconfies d'ell."

- Pablo: Tens raó mare.

En Pablo va trobar el seu telèfon i va anar-hi a demanar-li perdó al rodamon. - Pablo: Com et dius?

- Víctor: Víctor

- Pablo: Víctor, perdó per acusar-te

- Víctor: No passa res, em passa habitualment

En Pablo, es va fer amic d'en Víctor i li portava menjar cada dia.

Va venir la mare d'en Ricardo i li va dir al Pablo: Ho sento, el meu fill no sé per què ha fet això, l'he castigat sense telèfon.